

عنوان مقاله:

تحلیلی بر رابطه معلم و شاگرد از منظر مکاتب فلسفی غرب و آموزه های اسلامی

محل انتشار:

ماهنامه «علوم انسانی اسلامی»، دوره 1، شماره 14 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مرتضی چمن نژاد - کارشناس ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، کارشناس پژوهش میناب، هرمزگان، ایران

منصور محسنی - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، مدرس دانشگاه آزاد واحد میناب، هرمزگان، ایران

محمد مهدی حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه هرمزگان، ایران

خلاصه مقاله:

هر نظام آموزشی برگرفته از مکتب فلسفی و نظام فکری خاصی است، که این امر بسته به ایدئولوژی و مبانی فکری آن نحوه ی تعامل و ارتباط بین دو عنصر اصلی تعلیم و تربیت «معلم- شاگرد» را ترسیم نموده اند. این تفاوت گاه به محوریت معلم و گاهی به محوریت شاگرد یا شکل سوم یعنی محوریت سایر عناصر مانند محتوای درسی منتهی می گردد که در هر کدام نقش و جایگاه معلم و شاگردو میزان اثر گذاری هر کدام بر نحوه و میزان شکل گیری شخصیت انسانی متفاوت خواهد بود. هدف پژوهش بررسی تطبیقی رابطه معلم و شاگرد از منظر مکاتب فلسفی غرب، اندیشندان غربی و مکتب اسلام و خصوصاً اندیشمندان اسلامی است. مدل پژوهش توصیفی و رویکرد آن تطبیقی تحلیلی که باشیوه اسنادی صورت گرفته است. نتایج نشان می دهد که معلم در مکتب ایدالیسم و رئالیسم و تومیسم محور است و گزینش آن بسیار با اهمیت و ارتباط با شاگرد یک ارتباط عمودی است. اما در مکتب پراگماتیسم شاگرد محور کار است و برای حل مسائل مشکل گشایی می کند معلم بجای میدان داری به هدایت می پردازد و گاه مقام خود را تا حد یک شاگرد تقلیل می دهد. از منظر اسلام رابطه معلم و شاگرد علاوه بر رابطه آموزشی یک رابطه معنوی عمیق می باشد چنانچه معلمی شغل انبیاء بیان شده است. وظیفه معلم اسلام گرا صرف آموزش محض نیست وی نقش زمینه سازی جهت رشد و تعالی معنویتریبیان را عهده دار است. این رابطه چند بعدی و با خدا محوری عجیب می باشد.

کلمات کلیدی:

مکاتب فلسفی، ایدالیسم، رئالیسم، پراگماتیسم، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/514515>

